

ВІР, УЧИТЕЛЮ, В КАЗКУ!

Подарунок, який зробив Костянтин Єфименко нам, своїм учителям, із нагоди 20-річного ювілею закінчення ним школи, за своєю унікальністю та фантастичністю можна порівняти хіба що з сюжетами найвідоміших і найулюбленіших світових казок.

Завдяки щедрій душі Костянтина ми, педагоги, в червні 2012 року побували в неймовірно казкових містах Італії - Римі, Ватикані, Венеції. Враження - незабутні, адже відвідали храми, собори, музеї, картинні галереї, мандрували на гондолах вуличками Венеції та вдихали історичний і священний дух грандіозної площі Святого Петра в Римі.

Особливо запам'яталися італійські страви, здебільшого середньовічна архітектура і, звичай-

но, привітність місцевого населення.

Це, справді, казка! Тільки-но уявіть собі: у світі, де панують прагматизм, байдужість, невдячність, де професія педагога й досі тримається винятково на подвижництві, отримати від свого колишнього учня такий феєричний подарунок!

Погодьтеся, вчинок унікальний своєю винятковістю, і цим вселяє віру в неймовірне - можливість проростання криз роки й десятиріччя Розумного, Доброго, Вічного. Спасибі тобі, Костянтине, за казку! Божого тобі благословення та підтримки!

Вдячні педагоги:
Сербин Т.С., Веред О.Є.,
Грабовська Є.Д.,
Семененко Ю.В., Гладун В.О.

Нове визнання фонду

7 вересня міська влада в рамках традиційного конкурсу «Підприємець року», що проходить щорічно з нагоди професійного свята підприємців, відзначила діяльність Благодійного фонду Костянтина Єфименка в номінації «За вагомий внесок у соціальний і духовний розвиток молоді».

Вручив нагороду на урочистому зібранні міський голова Василь Савчук. Він зазначив, що Благодійний фонд робить вагомий внесок у справу фізичного і духовного розвитку підрастаючого покоління, наголосивши на високому рівні організації і проведення Шкільної спартакіади та оснащенні спортивно-ігрових майданчиків. Акцентував міський голова увагу присутніх і на щорічних грошових допомогах, які надає фонд усім загальноосвітнім навчальним закладам міста на придбання спортивного інвентарю. Цього року були вручені сертифікати на суму 7 500 гривень.

Справді, отримувати нагороди дуже приємно, та водночас і досить відповідально, адже в подальшому треба працювати наполегливіше, щоб результат перевершив сподівання.

ЛИСТИ

Нехай стане традицією!

Вийшовши на пенсію, людина дуже болісно переносить свій новий статус - непотрібності, самотності, відстороненості від активного життя. І це є надзвичайно гострою проблемою для літніх громадян. До недавнього часу така ситуація була і в нашому місті. Аж поки Благодійний фонд Костянтина Єфименка не заснував «Академію пенсіонерів», що всерйоз взялася за вирішення проблем самотніх Білоцерківців похилого віку. «Академія» успішно діє ось уже рік. У її лавах - майже 800 осіб, котрі мають можливість спілкуватися, отримувати цікаву й потрібну інформацію, проводити дозвілля.

Нещодавно фонд організував для інвалідів, котрі пересуваються на візках, і тих, кому за 80 (всього майже 50 чоловік), неповторну екскурсію парком «Олександрія». Ми опинилися наче в раю! Розташувались на галявині в зручних кріслах, слухали розповідь екскурсовода, насолоджувалися виступами поетеси М.Постоевої, родинного дуету Чайок, ведучих та господині заходу О.Ткач.

...Після закінчення в 1947 році педучилища я працювала в евакогоспіталі з покаліченими на війні бійцями. Маю сина, двох онуків та двох правнуків. Давно вже на пенсії, але таку увагу відчула вперше. Величезне спасибі всім за незабутні враження.

Зокрема працівникам кафе «Імперія» - за смачний обід і прекрасне обслуговування. А найбільше - фонду. За турботу про літніх людей, які будували це місто й заслуговують на гідну старість. Хай вона стане в Білій Церкві традицією.

**О.О. Івановська, 87 років,
О.К. Бодра та інші**

ВЗАЄМОДОПОМОГА - ЗАПОРУКА УСПІХУ

Цей візит Ольги Дмитрівни Борисюк запам'ятався мені як ніякий інший. Ново-призначена директор СЗОШ № 19 звернулася до Благодійного фонду Костянтина Єфименка з незвичним проханням: допомогти виправити на перший погляд рядову побутову ситуацію, зокрема побілити стелю у спортивному залі на шестиметровій висоті, бо власними силами зарадити цій проблемі працівники школи не в змозі.

Цікавим є те, що фонд як благодійна організація не займається ремонтними роботами, але в нас є правило: не відмовляти, якщо є хоча б один шанс чи найменша ідея стосовно того, яким чином можна допомогти. Тому й став мій дзвінок до начальника ЖЕКу № 7 Юрія Баласа майже доленосним. Його працівники, а ними виявилися три чарівні жінки-малюри, знаючи професійні секрети, володіючи неабияким досвідом у цій справі, а головне - маючи добре серце й велике бажання допомогти, приступили до роботи й виконали її бездоганно.

Найкращі слова подяки адресувала своїм рятувальницям і Юрію Миколайовичу Баласу пані Ольга. А ми, у свою чергу, дякували за таку плідну співпрацю і злагожену роботу всьому колективу ЖЕКу №7. Справді, для комунальників білити стелю, фарбувати стіни - це звична повсякденна робота, але в цьому випадку вона стала ще одним випробуванням на звання Людина. Я переконана: у будь-яких життєвих ситуаціях взаємопідтримка і взаємовиручка стають запорукою успіху.

22 серпня в актовій залі ЖЕКу № 7 під час щоденної ранкової наради я з неабияким задоволенням вручила жінкам-малюрам сувеніри та книгу Євгена Чернецького «Браницькі», подякувала за виконане завдання і побажала здоров'я та всіляких людських гараздів. І пригадалися мені у цю хвилину слова Ліни Костенко: «Віддай людині крихітку себе. За це душа поповнюється світлом».

**Директор Благодійного фонду
Олена Ткач**